

СТРАЧАНЫЯ СВЯТЫНІ: КАСЦЁЛ СВЯТОГА АНТОНІЯ Ў ВІЦЕБСКУ

Хаданёнак В.М., дац., Волкава Т.С., студ.

*Віцебскі дзяржаўны тэхналагічны ўніверсітэт,
г. Віцебск Рэспубліка Беларусь*

Рэлігійна-культурная сфера з даўніх часоў з'яўлялася адной з самых важных у жыцці грамадства. На працягу стагоддзяў беларусы шмат разоў атрымлівалі духоўную падтрымку з боку як праваслаўных, так і каталіцкіх святароў і манахаў. У апошні час актуальнасць набылі працэсы адраджэння культурных пабудов, знішчаных на працягу нялёгкага шляху нашага народа. Сведчаннем гэтага з'яўляецца ўзнаўленне Уваскрасенскай царквы і Свята-Успенскага сабора ў Віцебску. Каталіцкія храмы аднаўляюцца не з такой інтэнсіўнасцю. Але станоўчыя зрухі на гэтым шляху ёсць. І адзін з такіх прыкладаў – касцёл святога Антонія.

Гісторыя гэтай святыні сягае ў XVII ст., калі на нашы землі прыбылі манахі-бернардынцы. Першы, яшчэ драўляны, касцёл быў узведзены на сродкі віцебскага ваяводы Яна Антонія Храпавіцкага, аднак ён быў спалены ў гады Паўночнай вайны. Аднаўленне сталася магчымым дзякуючы ахвяраванням наступнага ваяводы – М. Шпака, але будынак зноў згарэў. Гэта ўсё былі драўляныя пабудовы, а вось фундатарам каменнага будынка стала Т. Агінская, удава віцебскага ваяводы. Архітэктарам абралі італьянца І. Фантана. Храм быў асвечаны ў 1768 г.. У такім выглядзе ён прастаяў амаль два стагоддзі. Унікальнасць аб'екта ў тым, што ён з'яўляўся помнікам двух стыляў: звонку – структура барока, унутры – рэнесансу.

Характэрна для касцёла захаваліся вядомыя мастакі Н. Орда і Ю. Пешка, якія адлюстравалі яго для нашчадкаў. Унутраны роспіс у свой час рабілі Ю. Пэн, М. Шагал, С. Юдовін. Самае вядомае славеснае апісанне касцёла св. Антонія змяшчаецца ў рамане Івана Буніна “Жыццё Арсеньева”: “Увайшоўшы ў яго, я ўбачыў паўзмрок, шэрагі лавак, наперадзе, на троне, паўкруг агеньчыкаў. І адразу павольна, задуманна заспяваў недзе нада мной арган, пацёк глуха і плаўна, потым стаў ўзвышацца, расці - рэзка, металічна ... стаў кругла дрыжаць, скрыгатаць, як бы вырываючыся з-пад чагосьці, што глушыла яго, потым раптам вырваўся і звонка разліўся нябеснымі сьпевамі ... У змроку, па абодвух баках тоўстых каменных калон, якія сыходзілі наперад і губляліся ўверсе ў цемры, чорнымі прывідамі стаялі на цокалях нейкія жалезныя латнікі. У вышыні над алтаром змрочна памірала вялікае шматколерае акно ...”.

У 1843 г. касцёл стаў парафіяльным і дзейнічаў да 1920-х гадоў. У часы савецкай улады касцёл зачынілі. Памяшканне перадалі медыцынскаму ўніверсітэту, некалькі гадоў тут працаваў «Музей атэізму», дзе захоўваліся мошчы Еўфрасінні Полацкай. Будынак пацярпеў у гады другой сусветнай вайны і быў канчаткова разбураны ў 1961-м годзе.

Але...! Пра тое, што згода на аднаўленне аднаго з самых знакамітых храмаў Віцебска атрыманая, паведаміў журналістам віцебскі біскуп Алег Буткевіч. “Міністэрства культуры ўжо пагадзілася з тым, каб касцёл быў адбудаваны на гістарычным месцы”, – сказаў кіраўнік епархіі падчас традыцыйнай каляднай сустрэчы з прадстаўнікамі СМІ.

Паводле звестак спецыялістаў, адноўлены касцёл павінен завяршыць рэканструкцыю гістарычнага аблічча Ратушняй плошчы. Як зазначыў галоўны архітэктар Віцебска А. Макееў: “Сёння ўжо распрацавана эскізная прапанова касцёла св. Антонія. Зацікаўлены бок, – рымска-каталіцкая дыяцэзія, займаецца зборам дакументаў, пацвярджэннем крыніц фінансавання.

Згодна са статыстычнымі паказчыкамі кожны пяты турыст у свеце вандруе перш за ўсё праз свае рэлігійныя перакананні. З кожным годам колькасць такога плану экскурсій няўменна павялічваецца. Аднаўленне касцёла св. Антонія дазволіць вярнуць гістарычнаму цэнтру закончанасць, зробіць яго больш прывабным для турыстаў. Першы крок зроблены. Верыцца, што неўзабаве будучы і іншыя і дыямент

старадаўняга Віцебска зноў перажыве адраджэнне.

Спіс скарыстаных крыніц

1. Кулагін А. М. Каталіцкія храмы Беларусі: Энцыклапедычны даведнік. – Мн.: БелЭн, 2000. – 216 с.

УДК 336.71

ИНСТИТУТ БАНКРОТСТВА ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ

Остапишина Л.О., ст. преп., Федорович А.Р., студ.

*Витебский государственный технологический университет,
г. Витебск, Республика Беларусь*

Институт банкротства физических лиц – это действенный механизм реструктуризации и списания долгов граждан в развитых зарубежных государствах. В последнее десятилетие в Беларуси, как и в других странах СНГ, на фоне общего роста средней заработной платы отмечается увеличение количества граждан, ставших неплатёжеспособными. Об этом свидетельствуют данные об исполнительных производствах, прекращённых без возможности полного взыскания, и о проблемных банковских кредитах. На 1 сентября 2012 г. сумма проблемных кредитов составила Br 283,2 млрд.

Основную массу долгов граждан составляют потребительские банковские кредиты. Экономика Беларуси становится с каждым годом всё более открытой, кредиты банков – более доступными. При этом экономика периодически страдает вследствие кризисов на мировом рынке недвижимости, в экономике США и Европы из-за внутренних валютных и иных проблем.

В США в 2007г. – кризис на рынке недвижимости привёл к тому, что даже частично погашенный кредит оказался значительно больше, чем рыночная стоимость потребительской недвижимости. 2008г. – из-за мирового финансового кризиса многие потеряли работу и не смогли выплачивать кредиты и платить по другим долгам.

Беларусь 2011г. – валютный кризис поставил в затруднительное положение большую часть населения, имевшую кредиты в иной валюте. Негативные последствия были уменьшены благодаря административному давлению государства. Кроме того, в Беларуси ещё нет подобной жёсткой политика как в США и в Европе. На 1 января 2016г. в среднем на одного жителя Беларуси приходилось Br 3 млн. 380 тыс. кредитной задолженности. Это заставляет задуматься государство, необходимо ли Беларуси перенять опыт зарубежных стран .

В США должники имеют право инициировать две различные процедуры банкротства: прямое банкротство или реструктуризацию долга. Первый тип банкротства выгоден для должников, не владеющих крупным имуществом, а второй – выгоден для состоятельных, но попавшихся в стеснённые обстоятельства должников.

В России требования к должнику должны составлять не менее RUB 50 тыс. и быть неисполненными в течение 3 месяцев с даты, когда они должны быть исполнены. В случае, если должник не смог отдать долг, его имущество подлежит реализации в счёт исполнения требований кредиторов.

В Украине механизм банкротства граждан сход с российским. Требования к кредитора к должнику составляют не менее 150 минимальных размеров заработной платы и должны быть удовлетворены в течение 6 месяцев.

А Беларусь, по сравнению с другими странами, не предоставляет физическому лицу права избавиться от долгов с помощью процедуры банкротства.